

EN GOD DAG

Af Mikkel Stolt

Her forleden havde han en rigtig god dag. Han var i godt humør, da han vågnede, og hvor tit er man det? Nå, det går nok over, tænkte han, men det gjorde det ikke. Det hjalp selvfølgelig, at vejret så ud til at være godt, og det betyder jo almindeligvis - og altså også her - solskin.

Men det var alligevel mærkeligt, for han burde have været i dårligt humør. Dels på grund af sagerne i al almindelighed og dels fordi han dagen før havde været ude at drikke, og det plejede jo at være en sikker kur mod opstemthed dagen efter. Men det havde nu været en udmærket og hyggelig aften, og helt plastret til var han vel heller ikke blevet. I hvert fald vågnede han sådan hen af 11 og fornemmede altså straks, at det kunne blive en uregelmæssig dag.

Han sprang ud af sengen, hvilket ikke er så nemt som det lyder, og lavede sig lidt morgenmad, mens han hørte radio. Ja, han morede sig ligefrem over programmet. Så pakkede han en lille taske med et håndklæde og rene underbukser og sokker og begav sig udenfor. - For pokker, det er da et forbandet dejligt vejr, og min cykel fungerer upåklageligt, sagde han til sig selv, mens han var på vej til en nærliggende sportshal for at simulere en sportsaktivitet, så han kunne få sig et bad. På vejen gjorde han holdt i Tøjeksperten og købte sig en ny skjorte. Det var en dejlig fornemmelse, selvom han var noget skeptisk over for ekspedientens forsikring om, at den ville passe ham både i halsen og på ærmerne.

Henne i idrætsetablisementet var der en rigtig livgivende aktivitet, og han gik glad i bad. Da han bagefter pakkede den nye skjorte ud og fjernede knappenålene, fik han ganske vist nogle lidt underlige blikke fra de andre mænd i omklædningsrummet, men han var lige i humør til nogle kvikke bemærkninger, som oven i købet blev modtaget med smil og en let latter. - Tja, jeg er sgu en sjov fætter, der kan sprede glæde, tænkte han, mens han opdagede, at skjorten var lidt for stor i halsen, men til gengæld perfekt på ærmerne. - Ærmelængden er jo perfekt, tænkte han.

Udenfor var vejret stadig godt, så han gik sig en tur i en af byens rekreative områder. Og for at det ikke skal være løgn, mødte han tilfældigt nogle venner, hvilket ellers aldrig skete for ham. Det var et par, som også var ude for at gå tur, og sammen gik de hen for at drikke kaffe på en café. - Dagen bliver jo bare bedre og bedre, tænkte han, og undlod samtidig at tænke på en masse andet. Nå, de drak kaffen og konverserede en tre kvarters tid, hvorefter de tog afsked med hinanden. Skidehyggeligt, simpelthen.

Han havde ikke rigtigt noget mad derhjemme, så han stoppede ved en pølsevogn og fik en ristet, en knæk og en bøfsandwich. Pølsemanden og han småsnakkede på det hyggeligste, og selv ikke en anden kundes utilfredshed med det meste i samfundet kunne ødelægge noget. - Ja, vi kan jo ikke alle være i lige godt humør hele tiden, sagde han til sig selv.

Hjemme igen - ja, altså hjemme og hjemme; han boede strengt taget under et skrivebord henne på kontoret - lagde han sin taske, og ringede derefter til nogle andre venner. - Tænk, jeg har faktisk nogle venner, sagde han til sig selv, og han kunne dårligt skjule sin glæde, da det lykkedes ham at få lavet en aftale samme aften. De gik i biografen, spiste aftensmad på en billig men hæderlig restaurant, og gik derefter ud og hørte noget god musik, mens de fik nogle øl. Ikke for mange, men heller ikke for få, og det var alt sammen så rart og opløftende, at han ud på natten kunne krybe glad ned i sin sovepose på liggeunderlaget under skrivebordet. Alene ganske vist, men det gjorde slet ikke noget. Så slipper man for det besvær.

Næste dag regnede det, og han undrer sig tit over - især når han går med skjorten - hvordan det kunne være, at den dag blev så god.